

O Kadın

– ZerreM · 23 Temmuz 2009

O KADIN

Her şey; o kadını tanımakla başladı...
Muson yağmurları gibi üzerime yağarken,
Hayatı onunla tanıdım.
Suskun yüreğimin sahrasında,
Çöl fırtınası kopardı.
Aydınlıkları bilmeyen gönül sabahım da,
Kara güneş olup her zerremi yaktı.
Bana dört mevsimi, birden yaşattı.

Ve onu sevmekle başladı her şey...
Yüreği muson yağmuru gibi hafif,
Gözleri sahrayı içine alacak kadar mavi deniz,
Yayından fırlamayı bekleyen ok gibi kirpikler,
Şeftali yumuşaklığında al yanaklar,
Ve buse veren kiraz gibi dudaklar.
Ve temmuz ayının sıcaklığını hissettiren,
Beyaz güneşte, Sütun gibi o ten.
Bir dünyadır o kadın,
Bir hayattı o kadın...

Bir rüya gibiydi onunla yaşamak...
Ve her şeye sahip olmama izin verdi,
Yaşarken arzulara gem vuramadık.
Beynimin sahip olduğu güçlerle tanıştırdı,
Coşkuyla el ele verdik.
Bulutlar üstünde sevdaya koşarken...
Bir damla sevgide çağlayıp taşarken,
Bende bir dünya idi o kadın.

Ve o güzel rüyayı yaşadık,
O kadının hayalini kurdum.
Şimdi onunla yaşıyorum...
Bir dünyaydı bende o kadın,

Bir hayattı o kadın.

Yine hüzün mevsimleri dallarımı eğdi,
Unuttuğum zamanın boşluğuna düştüm,
Yalnız olduğum zamanlarımda,
Düş teknelerimi batırdım.
Ve onunla yaşamadıklarımın denizin de,
Yoruldum.
Adını bilmediğim denizlere gitmek var şimdi,
İçimde ne varsa gözyaşlarımla dalgalara bırakmak,
Bir martının kanadında,
Onunla rüyalara dalmak,
O kadınla dünyayı yaşamak...
Bir dünyaydı o kadın,
Bir hayattı o kadın.

ZERREM

OSMAN TÜRKASLAN